

TREBALLAR EN UNA ASSOCIACIÓ: PREDISPOSICIÓ I GENEROSITAT

PAU LLACUNA

Avui sembla que tots estem disposats a treballar en col·laboració, a treballar en una associació o en una associació d'associacions. Però, amb quin ànim hem de treballar-hi? Per què volem formar part d'una associació? En traiem alguna cosa, del treball col·laboratiu?

Hi ha una sèrie de paraules que, quan parlem de treballar en una associació, sempre surten i són una constant: és el que podríem dir l'efecte «CO»: Coordinació, Cooperació, Comunicació, Col·laboració, Concertació, etc. Moltes síl·labes «Co», molts conceptes tècnics per buscar un treball en comú, un treball en equip.

Però per molt que tinguem clars aquests conceptes, per molt que sobre el paper la missió i la visió estiguin perfectament estructurades, quan pensem crear una associació o associar-nos en una de ja existent, és a dir a treballar en comú, des del meu punt de vista cal que personalment ho fem sota dos paràmetres més enllà de tot els «CO» que hem enumerat: cal que tinguem predisposició i compromís.

Predisposició vol dir que n'hem de tenir ganes. No ho fem per força. Hi hem de creure, hem de saber on anem, per què ho fem, què volem. No serà un camí de roses, però hi creiem, ho volem i, per tant, ens hi comprometem.

Compromís vol dir que ens obliguem envers els altres. Prendrem decisions conjuntes i les haurèm d'acceptar, aplicar i potser fins i tot defensar, perquè són decisions majoritàries.

Em sembla que tot els que hem treballat o hem format part d'una associació, si fem una mica de memòria, podríem parlar d'experiències que hem tingut pel fet de pertànyer-hi. Tots sabem que a les entitats hi ha el que treballa i el que viu de renda, hi ha qui compleix i qui no compleix, i s'hi ha de conviure.

Per tant, si volem fer un treball en una associació ho hem de fer amb molt de convenciment, predisposats a acceptar que el nostre compromís potser no serà igual que el de la resta del grup.

Què podem buscar, quan ens unim a una associació? Una superació personal? Estem disposat a fer un voluntariat per a l'autosatisfacció o per a la societat? Busquem experiències, formació, ser part d'un equip?

Us proposo fer un exercici de pros i contres. Racionalitzem en un DAFO, quines són les possibles Debilitats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats que ens pot comportar crear o formar part d'una associació o xarxa:

DEBILITAT	AMENAÇA	FORTALESA	OPORTUNITAT
Diversitat d'opinions. No tothom pensa igual	Egos personals	Seguretat de pertànyer a un grup, amb un objectiu comú	Creació de projectes

Debilitat: generalment, les visions són diferents tant en la creació com en el desenvolupament. Són temes que sorgeixen i topen en el dia a dia.

Amenaça: el projecte propi, el meu projecte envers el dels altres, el que faig i com ho faig, el que vull o el que tinc, els individualismes que tots tenim. Els egos són una de les amenaces més fortes en el moment de treballar en una associació.

Fortalesa: la gran fortalesa és, sens dubte, la seguretat d'estar dins una organització, amb un objectiu comú.

Oportunitat: l'oportunitat de fer projectes, de treballar en equip, de crear coses més grans que les que es podrien fer individualment.

Per tant, quan ens integrem en una organització amb diferents parers, amb visions distintes, amb realitat diverses, el fet d'estar tots en una mateixa associació ens iguala. Moltes vegades ens caldrà posar-nos en el lloc de l'altre, cosa que ens demana un exercici d'empatia. Acceptar el punt de vista de l'altre ens obligarà a tenir un nivell de generositat.

Si per formar part d'una associació, hem dit que havíem de tenir «predisposició» i «compromís», afegim-hi ara dos conceptes nous: «empatia» i «generositat».

Tot això vol dir cohabitar en els projectes i ens comportarà homogeneïtzar criteris, tenir sinceritat i creure en el treball que s'està fent.

En definitiva, crec que és possible treballar en una associació si tenim predisposició, compromís, empatia i generositat, quatre conceptes que ens permetran anar tots cap a un mateix objectiu que ajudarà el conjunt.

PAU LLACUNA I ORTÍNEZ (Igualada, 1952). Llicenciat en Història de l'Art i gestor cultural, ha estat fins fa poc el director executiu de Fira Tàrraga i tresorer de la coordinadora de Ferias de Artes Escénicas del Estado Español (COFAE). És autor de diversos llibres i treballs sobre el patrimoni igualadí.

FOTO: AGORA.XTEC.CAT

